

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 86/04-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 5. mája 2004 predbežne prerokoval sťažnosť T. M., bytom B. M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. n. P., zastúpeného advokátom JUDr. J. H., S., ktorou namietal porušenie čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 1 T 26/01 a sp. zn. Nt 184/02, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť T. M. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Podaním z 13. apríla 2004 doručeným Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) 19. apríla 2004, označeným ako „Sťažnosť“, T. M., bytom B. M., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody H. n. P. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpený advokátom JUDr. J. H., S., namietal porušenie čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv

a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) v konaní vedenom na Okresnom súde Malacky (ďalej len „okresný súd“).

Sťažovateľ požaduje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základných práv a slobôd sťažovateľa vyplývajúcich z čl. 36 ods. 1 listiny a z čl. 6 dohovoru.

Zo sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu č. k. 1 T 26/01-328 z 18. februára 2002 bol sťažovateľ uznaný vinným z trestného činu lúpeže podľa § 234 ods. 1 a 2 písm. b) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere sedem rokov. Uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 To 59/02 z 15. mája 2002 bolo jeho odvolanie proti rozsudku okresného súdu zamietnuté.

Podaním z 19. júla 2002 sťažovateľ požiadal o obnovu konania. Uznesením okresného súdu č. k. Nt 184/02-76 z 15. decembra 2003 bol návrh na povolenie obnovy konania zamietnutý. Proti uzneseniu podal sťažnosť, pričom uznesením krajského súdu sp. zn. 9 To 17/04 z 19. februára 2004 bola jeho sťažnosť zamietnutá.

Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu označených základných práv, lebo súdy nesprávne hodnotili vykonané dôkazy a navyše nepripustili výsluch ním navrhnutého svedka, ktorý mal potvrdiť, že v čase spáchania trestného činu sa na mieste spáchania nenachádzal.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 36 ods. 1 listiny každý sa môže domáhať ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v určených prípadoch na inom orgáne.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom (...), ktorý rozhodne o (...) oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde), pričom zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 75/04).

Sťažovateľ bližšie neupresňuje, či sťažnosťou napáda rozsudok okresného súdu č. k. 1 T 26/01-328 z 18. februára 2002, ktorým bol uznaný vinným, alebo uznesenie okresného súdu č. k. Nt 184/02-76 z 15. decembra 2003, ktorým bol jeho návrh na

povolenie obnovy konania zamietnutý. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd považuje za potrebné zaoberať sa vecou z pohľadu oboch rozhodnutí okresného súdu.

V súvislosti s rozsudkom okresného súdu č. k. 1 T 26/01-328 z 18. februára 2002 treba uviesť, že sťažnosť bola podaná po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, a preto vo vzťahu k tomuto rozhodnutiu musel ústavný súd sťažnosť odmietnuť ako oneskorene podanú.

To isté platí aj v súvislosti s uznesením okresného súdu č. k. Nt 184/02-76 z 15. decembra 2003. Navyše ústavný súd dodáva, že nie je v jeho právomoci preskúmať rozhodnutie okresného súdu, lebo táto právomoc prináleží v opravnom konaní krajskému súdu. Právomoc ústavného súdu v zmysle citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy je totiž iba subsidiárna a je daná iba vtedy, ak o ochrane označených základných práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 5. mája 2004